

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

1. orzeczenie, że poprzez brak przyjęcia wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie C-808/18, Komisja/Węgry (Przyjmowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową) Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;
2. zobowiązanie Węgier do zapłaty na rzecz Komisji ryczałtu w wysokości 5 468,45 EUR dziennie – w łącznej kwocie nie niższej niż 1 044 000,00 EUR – przez okres zawierający się między dniem ogłoszenia przez Trybunał wyroku w sprawie C-808/18 a dniem, w którym strona pozwana wykona wspomniany wyrok, lub dniem ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, jeżeli nastąpi to wcześniej;
3. Jeżeli uchybienie wskazane w pierwszym żądaniu będzie się utrzymywać do chwili ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, zobowiązanie Węgier do zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w kwocie 16 393,16 EUR dziennie przez okres zawierający się między dniem ogłoszenia przez Trybunał wyroku w niniejszej sprawie a dniem, w którym strona pozwana wykona wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-808/18; oraz
4. obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie C-808/18, Komisja/Węgry (Przyjmowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że węgierskie uregulowanie w dziedzinie azylu jest w różnych aspektach niezgodne z prawem Unii. Mimo że Węgry przyjęły pewne środki w celu zastosowania się do tego wyroku – przede wszystkim zamknęły tak zwane strefy tranzytowe wprowadzone na granicy węgiersko-serbskiej – Komisja uważa, że środki te nie są wystarczające do wykonania wspomnianego wyroku.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de León (Hiszpania) w dniu 24 listopada 2022 r. – Investcapital Ltd/G.H.R.

(Sprawa C-724/22, Investcapital)

(2023/C 121/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de León

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Investcapital Ltd

Strona pozwana: G.H.R.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie dokonaniu z urzędu ponownej kontroli w zakresie nieuczciwych warunków umownych w toku postępowania egzekucyjnego, którego przedmiotem jest sądowy tytuł egzekucyjny wydany w postępowaniu nakazowym, w którym została już przeprowadzona kontrola w zakresie nieuczciwych warunków umownych?

W przypadku, gdy nie stoi on na przeszkodzie, czy sprzeczne z art. 7 dyrektywy 93/13/EWG jest żądanie od wierzyciela jakichkolwiek dodatkowych informacji koniecznych do ustalenia źródła kwoty dochodzonej wierzytelności, w tym kwoty wierzytelności głównej i, ewentualnie, odsetek, kar umownych oraz innych kwot, w celu dokonania z urzędu kontroli w zakresie ewentualnego nieuczciwego charakteru warunków umownych? Czy sprzeczne z art. 7 dyrektywy jest uregulowanie krajowe, które nie przewiduje możliwości żądania wspomnianych dodatkowych dokumentów w toku postępowania egzekucyjnego?

- 2) Czy sprzeczne z zasadą skuteczności prawa Unii Europejskiej jest krajowe uregulowanie proceduralne, które wyklucza lub nie przewiduje dokonania z urzędu ponownej kontroli w zakresie nieuczciwych warunków umownych w toku postępowania egzekucyjnego, którego przedmiotem jest sądowy tytuł egzekucyjny wydany w postępowaniu nakazowym, [jeżeli] stwierdzono, że z powodu niedokładnej lub niepełnej kontroli w zakresie nieuczciwych warunków umownych we wcześniejszym postępowaniu, w którym wydano sądowy tytuł egzekucyjny, mogą istnieć nieuczciwe warunki umowne?

W przypadku, gdy jest ono sprzeczne, czy należy przyjąć, że zgodne z zasadą skuteczności prawa Unii Europejskiej jest żądanie przez sąd od wierzyciela jakichkolwiek dodatkowych dokumentów koniecznych do ustalenia należności wynikających z umowy, które stanowią kwotę dochodzonej wierzytelności, w celu dokonania kontroli w zakresie ewentualnego nieuczciwego charakteru warunków umownych?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 1 grudnia 2022 r. – DISA SUMINISTROS Y TRADING S.L.U. (DISA) / Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sprawa C-743/22)

(2023/C 121/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DISA SUMINISTROS Y TRADING S.L.U. (DISA)

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywę [Rady] 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (¹), a w szczególności jej art. 5, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 50 ter Ley 38/1992, de 28 de diciembre, de Impuestos Especiales [ustawy 38/1992 z dnia 28 grudnia 1992 r. o podatku akcyzowym], który upoważniał Comunidades Autónomas [wspólnoty autonomiczne] do ustalania w odniesieniu do tego samego produktu zróżnicowanych terytorialnie stawek Impuesto Especial de Hidrocarburos [podatku akcyzowego od olejów mineralnych]?

(¹) Dz.U. 2003, L 283, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 16 grudnia 2022 r. – Luis Carlos i in./Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG, Sucursal en España

(Sprawa C-765/22, Air Berlín)

(2023/C 121/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Luis Carlos, Severino, Isidora, Angélica, Paula, Luis Francisco, Delfina

Strona pozwana: Air Berlín PLC & CO Luftverkehrs KG, Sucursal en España